

старецъ лѣкаръ, чловѣкъ на 102 год. кого-то обычать и почитать вси, зачто-то мнозива тяжко болны е исцѣлилъ и всякого ся е показалъ чловѣколюбивъ. Иди да ты види и той. Кой знае? Той е Испанецъ, нѣ лесно говори и по Французскый; щещь видишь, колко умно говори, и колко е пріятно да ся разговаряшь съ него! Веднажъ да го чюешь и пакъ ще ти ся поще, вѣрвай, да го навѣдишь.

Тыя сестрины ми думы не знаѣхъ какъ ми вдѣхнѣхъ тайнѣхъ надѣждѣхъ, че оня лѣкаръ можѣ-ще да мя исцѣри. За това въ сѣщый день отидохъ у дома му.

Чтомъ влѣзохъ вжтрѣ глядамъ едно кжсо старче, цѣло облѣчено въ бѣлы ленены дрехы, както е обычай по оныя горящы мѣста исправи ся отъ стола си и мя посрѣщнѣхъ и здрависа учтиво. Никога не съмъ видвалъ образъ по-сѣстрадателень а и по-честень отъ тоя. Живописецъ ако бы трѣсилъ образецъ на благодѣтеленъ чловѣкъ, чини ми ся, че щѣше прѣдпочете тоя отъ всякой другъ.

Едва ми зачю имя-то и мя хванѣхъ за рѣчъхъ та тури да сѣднѣхъ до него.

— И така отъ Европѣхъ идете, ми рѣчи, и особено отъ най-любопытно-то и мѣсто, отъ Парисъ; ако бы Ви дотягнѣло отъ много-то ми запытванія, щете мя прощавате като старецъ, кой-то има болестъ да распытва.

— На драго срьдце, му отговорихъ, щѣхъ Ви расказѣхъ за всичко, что-то мя попытае, зачто-то и азъ въ замѣнѣхъ чѣкамъ голѣмѣхъ ползѣхъ отъ дългый Ви опытъ и отъ глѣбокы-ты Ви познанія.

И веднага начнѣхъ да му разказвамъ всичко, что-то столица-та на Франціѣхъ имаше достойно за любопытство-то на тоя старецъ. Стори ми ся, че въ тоя мой дългъ разказъ, той слушаще съ голѣмо удоволствіе, зачто-то нѣмаше вече надѣждѣхъ да види тыя далечны страны, като натягнѣлъ вече отъ крайнѣхъ старость.

Така откакъ удовлетворихъ любопытство-то на стареца обрѣнахъ думѣхъ-тѣхъ връху прѣдмѣта, за кой-то бѣхъ дошълъ при него.

— Съ какво искусство или съ каквѣхъ тайнѣхъ, дѣдо, можѣхте въ тоя климатъ, подъ това огненно небо да достигнете до такѣхъ старость, и пакъ да сте така здрави, что-то да има надѣждѣхъ да живѣете още толкова си?